

Bilag 6.

Oversættelse.

**Folketingsmand Per Møllers indlæg i 2. udvalg den 20. oktober 1967
om spørgsmålet „finansiering udefra af den økonomiske udvikling
i udviklingslandene“.**

1) Den danske regering ser med dyb bekymring på de seneste beretninger om den samlede bruttotilførsel af kapital til udviklingslandene fra industrilandene. Det er en kendsgerning, at tilførselen af kapital er steget stadig langsommere i de seneste 5 år. Udviklingen fra 1965-66 kan i bedste fald fortolkes derhen, at der slet ingen stigning har været. I denne forbindelse er det værd at erindre sig UNCTAD-sekretariatets vurdering, som viser, at nettolånene til udviklingslandene vil blive negative efter 1975, hvis bruttotilførselen af lån fortsætter på det nuværende niveau og på de nuværende betingelser. Jeg kan forsikre Dem, at vi i mit land er fuldt ud klare over, at vi har et medansvar for at sikre økonomisk vækst overalt i verden.

2) Den danske regering har med interesse bemærket sig generalsekretærens beretning om „faktorer der påvirker de udviklede landes muligheder for at stille midler til rådighed for udviklingslandene“. Ikke en eneste af de vanskeligheder, der nævnes i beretningen er fremmede for de danske myndigheder, hverken betalingsbalanceproblemer, et stramt statsbudget eller et knapt kapitalmarked. Det er på denne baggrund, at mine følgende bemærkninger skal ses.

Ved resolution 1522 (XV) af 15. december 1960 vedtog generalforsamlingen 1 pct.-målsettingen for industrilandenenes hjælpeanstrengelser.

På grund af betydelige tekniske og administrative vanskeligheder har den af Danmark ydede udviklingshjælp i udviklingstiarets første år været af forholdsvis beskeden størrelsesorden. Imidlertid er bistandsbidragene i de seneste år vokset betydeligt, og i maj d. å. tilsluttede det danske

folketing sig i princippet en plan, hvorefter Danmarks bistand til udviklingslandene skulle nå op på 1 pct. af nationalproduktet i løbet af nogle få år.

Den danske regering har altid anset det for at være af den største betydning, at en væsentlig del af Danmarks bidrag kanaliseres gennem internationale organisationer. Vi er af den opfattelse, at multilateral finansiel bistand sikrer en rimelig prioritetsorden for de enkelte udviklingsprojekter.

Den danske regerings plan, som omfatter udviklingshjælpen i de nærmeste 5 år, forudsætter en årlig forøgelse af udgifterne med ca. 25 pct. Dette gælder såvel for det samlede beløb som for bistandens enkelte hovedkomponenter. I overensstemmelse hermed forhøjede Danmark på den netop afholdte bidragskonference sit bidrag til FN's udviklingsprogram (UNDP) med 30 pct., d. v. s. til i alt \$ 11,3 millioner. Hermed bliver Danmark den fjerdestørste bidragyder til UNDP.

3) En anden side af den multilaterale finansielle bistand, som den danske regering tillægger meget stor betydning, er bidragene til Den internationale sammenslutning for økonomisk udvikling (IDA). Det er efter vor opfattelse meget væsentligt, at den nødvendige forøgelse af IDAs midler gennemføres snarest muligt. Den danske regering tog aktiv del i den nylig stedfundne mødesamling i Rio de Janeiro, og vi følger de fortsatte drøftelser med stor interesse. Vi kan derfor give vor uforbeholdne støtte til den på ECOSOC's 43. samling sidste sommer vedtagne resolution, der indtrængende opfordrer de stater, der er medlemmer af IDA, til at behandle spørgsmålet om at forøge IDAs midler som en sag af høj prioritet.